

Tietotuutti

3.6.2009

PÄÄKIRJOITUS

KEHITYS KEHITTYY

Ensimmäinen leirini oli vuonna 1998 Suinulassa. Ennen tätä vuotta käväisin leirillä viimeksi vuonna 2004. 11 vuodessa minä olen muuttunut, teknologia on muuttunut, muoti on muuttunut, ihmisten mediankäyttö on muuttunut...

Vuonna 1998 juorukone oli harmaa macci mallia pömpeli. Keneltäkään ei jäänyt huomaamatta, kun joku kirjoitti mehevää juorua naama virneessä. Nyt juorut kirjoitetaan suoraan nettiin, miltä tahansa koneelta, huomaamattomasti.

Kännykät olivat vielä suhteellisen tuore juttu. Minulla taisi olla Nokian 5110, johon oli keltaiset ja siniset vaihdettavat kuoret. Nykyinen puhelimeni on sekini nokialainen, mutta sen kuoret on valmistettu osittain kierrätysmateriaalista. Positiivista kehitystä, sanoisin.

Ohjelmistoihin ja muuhun tekniikkaan en ole koskaan kiinnittänyt hirveästi huomiota, menkööt se tyttöyden piikkiin. Kuitenkin muistelen, että videon editoinnissa käytettiin jotain melko antiikkista iMovie:en verrattuna. Teltoihin vedettiin jokaiselle oma lankapuhelin. Lankapuhelin!

Vielä vuonna 2003 raahasin leirille mukaan pinoittain cd-levyjä. Tänä vuonna otin mukaan vain yhden ulkoisen kovalevyn. Musiikki on aineetonta, kenties katoavaisempaa, mutta ainakin se menee pienempään tilaan. Ja on minulla kaikesta huolimatta lauha vinyylipöytä kotona, siitä ei konkretiaa puutu.

Tänä vuonna näen ja koen leirin vastavalmistuneena toimittajana. Pelkäsin valmiiksi, että otan hirveän stressin lehdenteosta. Niin ei kuitenkaan käynyt, koska sain kunnian olla tekemässä juuri tätä leirin ensimmäistä Tietotuuttia, enkä siis ehtinyt stressata. En aio jatkossakaan sortua turhaan pilkunviilaukseen tai ammattiylpeyteen. Viestintäleirin suola on rento meininki – se, joka ei koskaan muutu.

Rentoa leiriä kaikille!

Toivoo Tuisku

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	2
Sisälllys ja leirikoira Tuisku	3
Kärpäslätkä ja sää.....	4
Uutiset.....	5
Uusi koulu ja ympäristö.....	6
Tutkijat leirillä.....	8
Palkitut teltat.....	9
Telttakartta.....	10-11
Rullalautailu.....	12
Peliarvostelut.....	13
Ursula vastaa.....	14-15
Tekijänoikeudet leirillä.....	16
Jatkis.....	17
Info.....	18-19

LEIRIKOIRA TUISKU

Tänä vuonna leirillä on leirikoira Tuisku. Tuisku ei pidä ihmisistä. Tuisku lempi ruokaa on makkara. Tuisku täyttää kohta 3vuotta. Tämä ei ole Tuiskun ensimmäinen pitkä matka, mutta häntä jännittää paljon.

Tarmo & Matias

Viekkaan leirillä on kokeilukäytössä uudenmallinen kärpäslätkeä joka tuhoaa hyttyset ja kärpästä isommatkin lentävät ötökät säälimättä.

Tekniikka on periaatteessa vanha ja

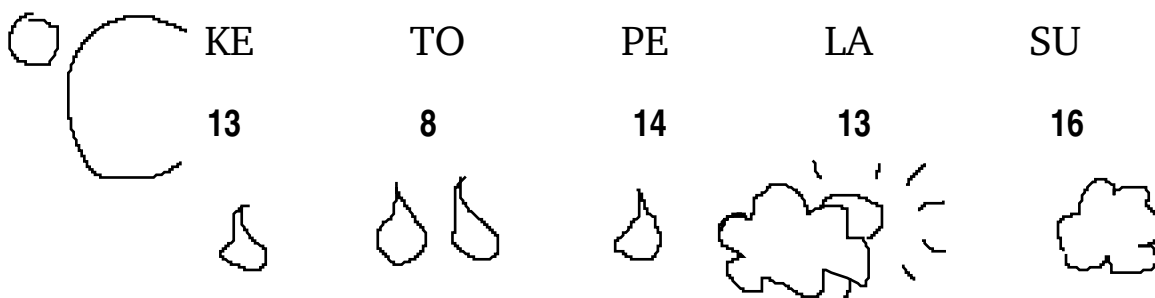
muistuttaa ritsaa tai sinkoa mutta tappava osa on sidottu kiinni varsinaisen aseeseen runkoon joten se palaa lähettäjälleen. Hyönteisen tuhoava osa on sihtimäinen kova "lätty" joka murskaa ötökän kuin ötökän jauhoksi.

Laitteen eettisyydestä on keskusteltu mutta toisaalta kukapa rakastaisi sääskiä. Kyseessä on mallikappale. Mikäli testaus onnistuu tullaan laitetta hyödyntämään yleisemmin Viekkaan seuraavilla leireillä.

Teksti: Teija Vaissi

Kuva: Tarmo Nieminen

SÄÄ

Vastoin kaikkien odotuksia ja joidenkin toiveita se suuri ja pelätty sade ei tulekaan tänään vaan huomenna. Tänäänkin sataa mutta huomenna enemmän, jos siis joku haluaa luottaa ennustuksiin. Karu totuushan on se, että ennustukset eivät usein osu oikeaan, vaikka kovasti yrittävät osua. Joten optimistisimmat voivat aivan vapaasti

suunnitella aurinkoiselle torstaille vaikka mitä pihaleikkejä. Ehkei kuitenkaan. Perjantaille on myös luvattu sadetta, kuten myös lauantaille. Tosin lauantaina paistaa aurinkokin hyvällä tuurilla. Sunnuntaina on pilviä. Mutta ei anneta ankeakaan sään latistaa mieltä, vaan hymyillään kaikille aina ja kokopäivä ja yö.

UUTISET

VIIKON PÄÄTISEN NÄEMME YLÄPUOLELLA; VIESTINTÄLEIRI ALKOI!

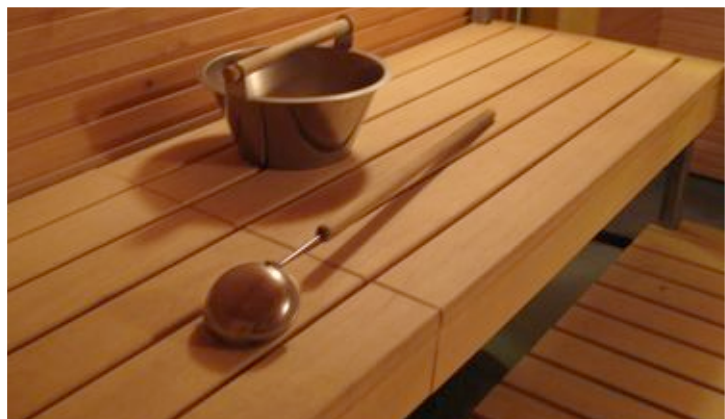
AIR FRANCEN KONEEN KOHTALO YHÄ EPÄVARMA

Ylen uutisten mukaan kadonnut kone on yhä kateissa. Joitain osia on löydetty, mutta niiden alkuperästä ei ole varmaa tietoa. Kone katosi tutkasta jossain atlantin päällä kun se joutui pahaan myrskyyn jonka aikana sen automatiikka lähetti viestin koskien sähkölaitteiden

toimimattomuutta. Varsin todennäköinen syy katoamiseen oli jonkinlainen salama. Kaikki on kuitenkin aika epävarmaa tässä vaiheessa, esimerkiksi koneen mustan laatikon löytymisestä ei kannata vielä edes haaveilla.

SAUNAVUOROT TÄSTÄ PÄIVÄSTÄ ETEENPÄIN:

20-21 tytöt	21-22 pojat
22.30- 23.30	23.30-0.30

UUSI KOULU JA YMPÄRISTÖ

Viime ja toissa vuoden ympäristö Hirvensalmella oli ihanteellinen viestintäleirille lähes kaikilta tahoilta. Info, ruokala sun muut tilat olivat täydellisiä Viekaan puuhille. Kysymys kuuluu löytyvätkö samat mahdollisuudet Anttolasta täältä jumalan selän takana Mikkelin peräkylästä.

Hetki, käyn katsomassa -->

Niin no en tietenkään tunkenut nenääni kaikkiin luokkiin ja siksi en kaikista työpisteistä narinoikkaan. Ei uskalla lähteä kun ei tiedä mitä mörököllejä niissä muissa ryhmissä oikein lymyää. Kaikista hirmuista huolimatta pääsin kurkkimaan ruokalaan joka keittiön kannalta näyttää ihan hyvältä. Itse ruokala kertoo taas jotain ihan muuta sillä se on suoraan sanottuna aivan liian pieni. Omasta pöydästä on Matti myöhäisen turha kuvitella koska niitä on ensinnäkin vain pari. Loput pöydistä ovat tavallisia koulun pitkiä pöytiä. Ainakin ruoka oli ensimmäisenä päivänä hyvää.

Lehden tilat ovat ehkä hitusen liian pienet. Koneita ei riitä isommille ryhmille ja vaikka se vähän tyhmältä kuulostaakin koneet ovat uskomattoman hitaita verrattuna pelkästään Hirvensalmen koneisiin jotka nekin olivat mitä olivat. Onneksi meidän ryhmässä oli sen verran laiskottelijoita (Andi) että koneet riittävät juuri ja juuri. Sääli seuraavia ryhmiä, sillä he näyttävät paljon ahkerimmilta kuin me. Koneet eivät tule riittämään.

Infon myymis tilat ovat aika mitään sanomattomia, mutta hallin keskellä oleva kirjaimellinen info piste näyttää oikein toimivalta, vaikka ei ihan oven edessä olekkaan niin kuin viimeksi. Sinne oli helppo ilmoittaa kauppa sun muut rändom menot. Täällä ilmoittaakseen täytyy juosta sata metriä käytävää pitkin infolle ja ilmoittaa siitä ystävälliselle tädille(tai sedälle) pöydän takana. Kai sillä pärjää.

Nyt kun on koulun tilat on saatu pois alta voisi vilkaista hieman mitä koulun ulkopuolella on ja millaisessa kunnossa telta alue on.

Ensinnäkin telttailu paikat ovat Hirvensalmeen verrattuna aika onnettomat. Nurmea on hyvin pienellä osaa aluetta ja se on hyvin lähellä tietä jolloin illalla autot voivat käydä ärsyttäviksi. Onneksi liikenne tuskin on kovin vilkasta täällä Anttolassa. Pidän Hirvensalmen koulun rauhallisesta takapihasta jonne ketkään ulkopuoliset eivät tulleet tai nähneet. Nyt pelottaa että pihaan tulee paikallisia nuoria häiriköimään jota en pidä kovinkaan kaukaisena ajatuksena. En tiedä näistä takakylän junteista (anteeks) mutta Helsingissä teltat olisi tuhottu ennen auringonlaskua. Kunpa se olisikin pelkkä vitsi.

Tien toisella puolelta löytyy K-Extra joka on jälleen kerran pieni verrattuna Hirvensalmeen. Kyllä sieltä tarvittavat ruokatarvikkeet löytyy mutta ei sen enempää. K-Extra on suunnilleen saman kokoinen kuin Alepa tai mikä tahansa muu lähikauppa joka pistää miettimään mistä paikalliset oikein saavat kaiken muun tarvittavan. Uskoisin että lähin kauppakeskus on useamman kilometrin päässä joka ei muuten olisi ongelma mutta kun suurin osa alueella elävistä ovat vanhuksia tai nuoria luulisi matkan teon olevan hieman hankalaa.

Leipomoon en ole vielä raaskinut raahautua ja epäilen ettei kukaan muukaan raaski. Loppujen lopulta onhan nämä tilat ihan hyvät vaikkeikaan pärjää Hirvensalmelle millään asteella Suurin vika onkin näkyvissä teltta paikoissa. Ruokalakin on kelpuutettu ahtaudesta huolimatta ja onhan täällä vielä useita luokkia missä en ole vielä vierallut ollenkaan. Eiköhän Anttola ole ihan kelpo paikka viestintäleirille jatkossakin.

Santtu Lempinen... haluaa takaisin Hirvensalmelle

Nämä kaksi henkilöä katsovat, minkälaiset ovat leiriläisten suhteet toisiaan kohtaan.

TUTKIJAT LEIRILLÄ

Antti ja Giuseppe valitsevat täältä leiriltä 18 henkilöä, joita he videokuvavat ja katsovat nyt tarkemmin kuin normaalisti.

Tämän tutkimisen jälkeen he valitsevat yhdeksän leiriläistä, jotka saavat nettikännykät käyttöönsä.

Antti Lindqvist on toinen niistä henkilöistä, jotka pyörivät täällä leirillä ulkopuolisina tutkijoina. Hän on sosiaalipsykologian opiskelija, tietotekniikantutkija ja työskentelee Hiitissä. Hiit on yhtiö, jossa Antti työskentelee ja Giuseppe on siellä vieraileva tutkija. Antti on viestintäleirillä ensimmäistä kertaa.

Nettilomakkeen avulla he katsovat, miten leiriläiset käyttävät kännykköjään ja nettiään.

Antti ja Giuseppe kertoivat meille, että heihin pitäisi suhtautua niin, kuin heitä

ei olisi koko leirillä.

Kun kysyimme, että miksi heidän ala kiinnostaa heitä, niin Antti kertoi, että hän halusi olla teknologian kanssa yhteydessä, kun taas Giuseppe kertoi, että häntä kiinnostaa miten ihmiset käyttävät teknologiaa.

PS. Giuseppe sanoi, että häneltä voi tulla kysymään Italian kieltä.

Italiasta kotoisin Giuseppe Lugano jatko-opiskeli Jyväskylässä ja asuu tätä nykyä Helsingissä. Giuseppe on kolmatta kertaa tällä leirillä.

Valteri & Väinö

VUODEN
09 PARAS

JA

HUONON
TELTTA

Tämä telta on 2009 paras telta.

**Tämä telta hävisi vuoden
2009 arvostelun.**

Martin ja Bruno

”

HUOMIO

Arvostelun hävinnyt telta ei ole kuitenkaan aivan menetetty tapaus. Toivotaan, että pressuviritelmä pitää edes sateen, jos sellaista sattuu taivaalta leirin aikana tulemaan. Luovuutta ja kekseliäisyyttä on varmasti käytetty. Leirihenkeä on havaittavissa siis!

Johanna

”

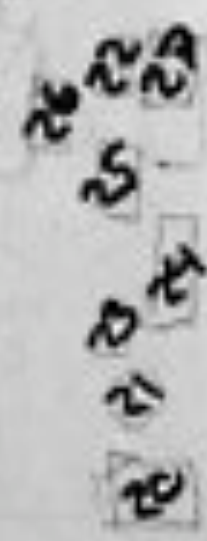
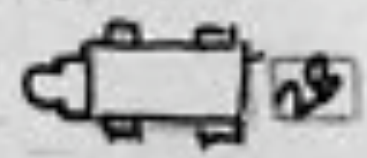
1. Iiro
  2. Tuomas ja Henri
  3. Henock
  4. Sonja ja Karoliina
  5. Laura
  6. Mikko
  7. Leo Viherä
  8. Mirko
  9. Maija
  10. Johanna
  11. Giuseppe ja Antti
  12. Tuisku
  13. Petri
  14. Sara ja Tanja
  15. Väinö
  16. Aino
  17. Alina ja Niilo
  18. Joose, Juhani, Anton ja Bruno
  - 18 ½. Tuukka
  19. Lasse ja Leevi
  20. Buuh, Abdirizak, Haybe, Osman, Sadaq ja Abdullahi
  21. Lukman, Kamal, Vali, Hemn, Samir, Karvan, Fazeli ja Kordo
  22. Sanni ja Harri
  23. Katja ja Päivi
  24. Julia ja Venla
  25. Anna ja Martta
  26. Katja ja Minna
  27. Tommi ja Valtteri
  29. Santtu
  30. Andy ja Artto
  31. Valtteri
  32. Vaissi
  33. Janina ja Salla
  34. ?
  35. Julia, Krista ja Sanni
  36. Anna A.
  37. Lauri
  38. Martin ja Matias
- Kemian luokka: Aatos
 Käsityöluokka: Juha, Sirpa ja Rebekka

37 Lauri Linnas

36. Anna A. Alanku
 keemian luokka: Aatos
 käsityöluokka: Juha, Sirpa, Rebekka

35. Julia ja Krista
 Sanni ja Harri
 17. Niina ja Niilo
 Lehtinen

38. Martin ja Matias

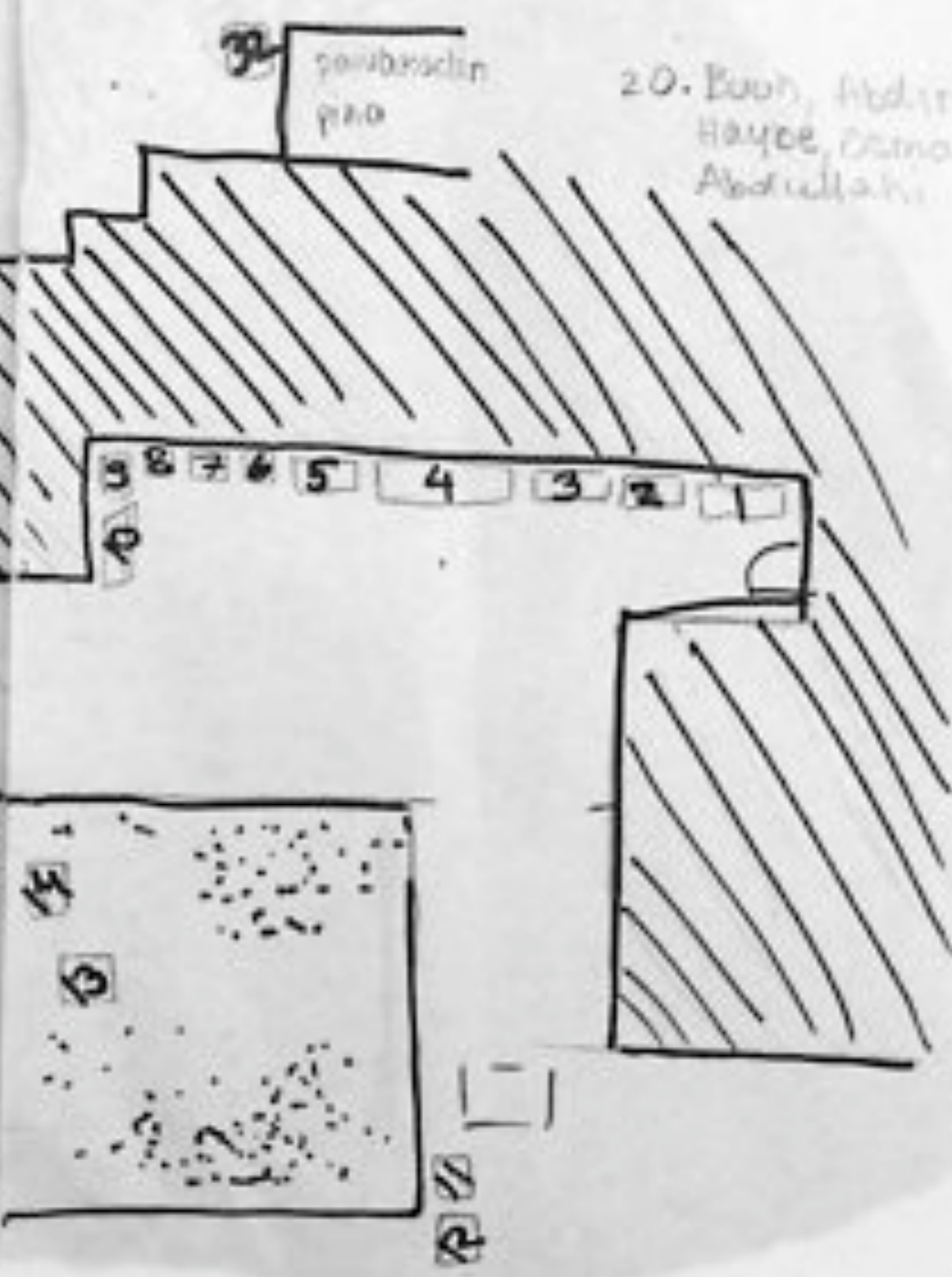
A Sirpa
 Käsityöluokka

30
33 35 36 37 38

21. Bush Lubman, Amal
Slati, Henni, Samir,
Korvan, Fatchi, Korda

32 pembeselin
pao

20. Bush, Adirzaki,
Hayoe, Osman, Sidiq
Abdullahi

RULLAUTAILU

Rullalautailun historia kulkee käsi kädessä rullalaudan kehityksen kanssa. Kehitykset rullalautailuvälineissä ovat ruokkineet kehitystä rullalautailutyyleissä ja uudet tyylit ovat vaatineet uudenmoisia välineitä. Ensimmäinen rullalauta syntyi 1950-luvulla kun oli tyyntä ja surffarit eivät voineet surffata. Renkaat tehtiin savesta ja jotenkin laitettiin surffilaudan pohjaan. Ensimmäiset skeittikisat pidettiin vuonna 1963. Yhdysvalloissa rullalautailu kiellettiin kokonaan koska saviset renkaat tökkivät kaikenlaiseen ja ihmisille tuli vakavia vammoja. Skeittaaminen nousi 1970-luvulla uuteen kukoistukseensa, kun Frank Nasworthy kehitti rullalautoihin uretaanirenkaat vuonna 1970. Rullalautailu levisi Suomeenkin USA:n vaihto-oppilaiden myötä. Sekin hiipui vuonna n.1980. Rullalautailun mentyä pimentyön alkoi taas kehittyminen ja lajiin tuli mukaan erittäin vahvasti 1980-luvulla kasvanut street-skeittaus, joka ei tar-

vinnut laman aikana kadonneita rampeja tai rullalautailupuistoja. Käytännössä 1990-luvun alkupuolella ramppiskeittäus oli erittäin harvinaista, vaikkakin suuren yleisön silmissä edelleen tunnetumpaa kuin kadulla tapahtuva rullalautailu. Uusi nousu rullalautailussa alkoi 1990-luvun puolivälin aikoihin; silloin myös Yhdysvalloissa aloitettiin X-Gameskilpailut, joka nosti osaltaan rullalautailua ihmisten tietoisuuteen. Suomessa rullalautailu alkoi elpyä samoihin aikoihin, vaikkakin jo vuodesta 1987 alkaen on joka vuosi järjestetty Suomenmestaruuskilpailut ilman taukoja tähän päivään asti. Suomenmestaruuskilpailuissa on ikäsarjat ja palkintoina on hieman rahaa, tavaroita ja kunniaa.

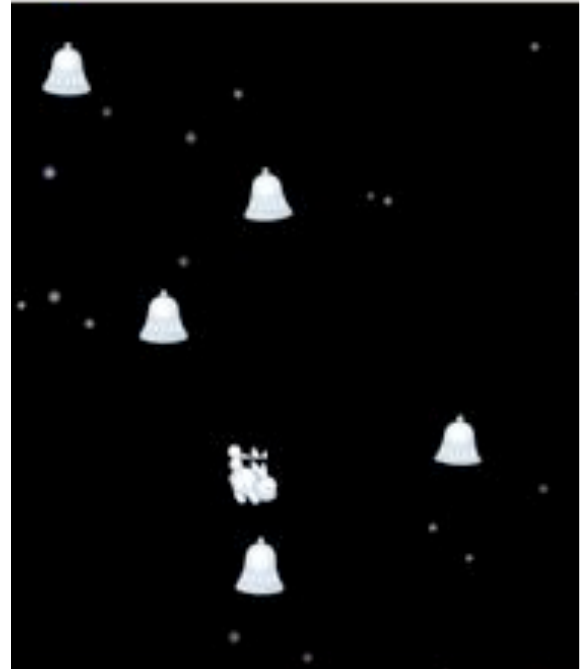

Petri

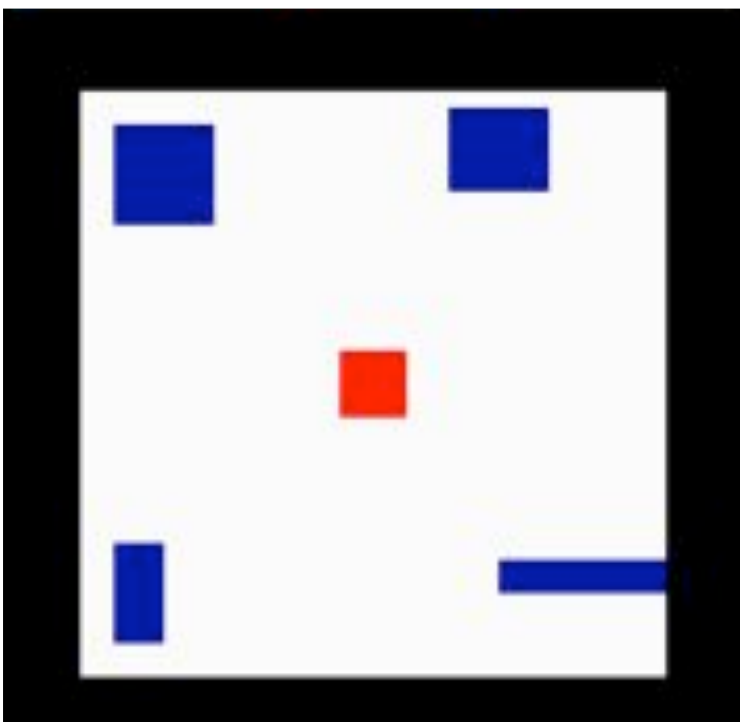
PELIARVOSTELUT

WINTERBELL

Winterbells aka "pupupeli" on aika lailla koukuttava peli, jonka tarkoituksena ja punaisena lankana on kuljettaa valkoista kania, joka liikkuu pomppimalla valkoisia kelloja pitkin ylöspäin. Pupupeli on omalla tavallaan myös syvällinen tuotos, viitaten vaikutukseen joka aiheutuu viekkaan lagisella koneella pupupelin uber slow-motion version pelailusta. Peli imu vie mukanaan, mutta kaikkeen hyväänkin kyllästyy joskus, ennemmin tai myöhemmin. Pupupelin ehdottomina vahvuuksina on pelin äärimmäinen yksinkertaisuus ja hyvä toteutus, tietenkään unohtamatta pelin todella ylisöpöä väri- ja musiikimaailmaa. Miinuksina voi ilmoittaa vain sen että, pelaajan täytyy pelata yhdellä kertaa hävyttömän pitkään saadakseen minkäänlaisia siedettäviä pisteitä joilla voisi egoilla kavereille.

PUTKIAIVOTESTERI

Putkiaivotesteri valittiin yksimielisesti rakennusleirillä tämän vuoden hittipeliksi. Eikä mikään ihme, onhan kyseessä yksi hienoimmista peleistä mitä maa päällään kantaa. Kirjoita googleen pelin nimi ja väistele sinisiä neliöitä mahdollisimman kauan.

Pelaa päivän paras tulos ja saat pisteitä -> lecuja.

Andreas ja Joose

URSULA

vastaa!

Kiitos taas kysymyksistä. Kaiken maailman kysymykset ovat siitä mukavia, että sekä kysyjät että vastaaja oppivat niistä, toivottavasti myös lukijat.

Miten on mahdollista, että toisilleen tuntemattomat saavat lyhyessä ajassa aikaiseksi lehdet, radiot, ruoat, videot ja vohvelit?
Hämmästynyt

Itse olen hämmästynyt aivan samasta asiasta, ja kuvittelen ovat seikkaan olevan useita syitä, mm. hiljaisen tiedon, jota kultsit ansiokkaasti siirtävät ja hienoina esimerkkeinä ensikertalaisille. Toinen syy on varmaankin luova ja luottava ilmapiiri, myönteiset suhteet ihmisten välillä. Toisen työn kunnioitus ja se, ettei täällä ole pomoja ja alaisia, vaan tasavertaisia kumppaneita, joiden yhteistyön tuloksena kaikki mainitsemasi asiat ja vielä monet muutkin tuotteet syntyvät.

Ursula

Miksi kaikki ystäväni eivät ole Facebookissa?
Ihmettelevä

Minusta tuota ei kannata ihmetellä, sillä selitys on minun mielestäni yksinkertainen: ihmiset eivät tykkää

samoista asioista. Joillekin ihmisille kirjoittaminen ei ole luonteva tapa ilmaista itseään, ja Facebook on kirjoittamisen paikka. Jotkut tykkäävät enemmän puhumisesta, ja he soittelevat ihmisille. Jotkut eivät myöskään halua olla kaikille näkyvissä kaiken aikaa. Lisäksi voi olla muitakin syitä, mutta neuvon sinua olemaan suvaitsevainen ja pitämään ystävinäsi edelleen myös niitä, jotka eivät ole Facebookissa. Kirjoia heille vaikka vanhanaikainen etanapostikirje, tai soita puhelimella. He ilahtuvat varmasti.

Ursula

Miksi isit tietää kaiken?
Tytär

Tietääkö? Olen ollut havaitsevinani sellaisen ilmiön, että isien kaikkitietävyys on melko vaihtelevaa. Murrosikäisten isit eivät tiedä eivätkä ymmärrä yhtään mitään. Sitten taas kun sekä isät että lapset vanhenevat, isit alkavat tietää enemmän. Ehkä lapsetkin. Sama tietämisen aaltoileminen liittyy myös äiteihin.

Ursula

Jatkuu...

Miksi pienet siivoaa leirillä?*Pistehai*

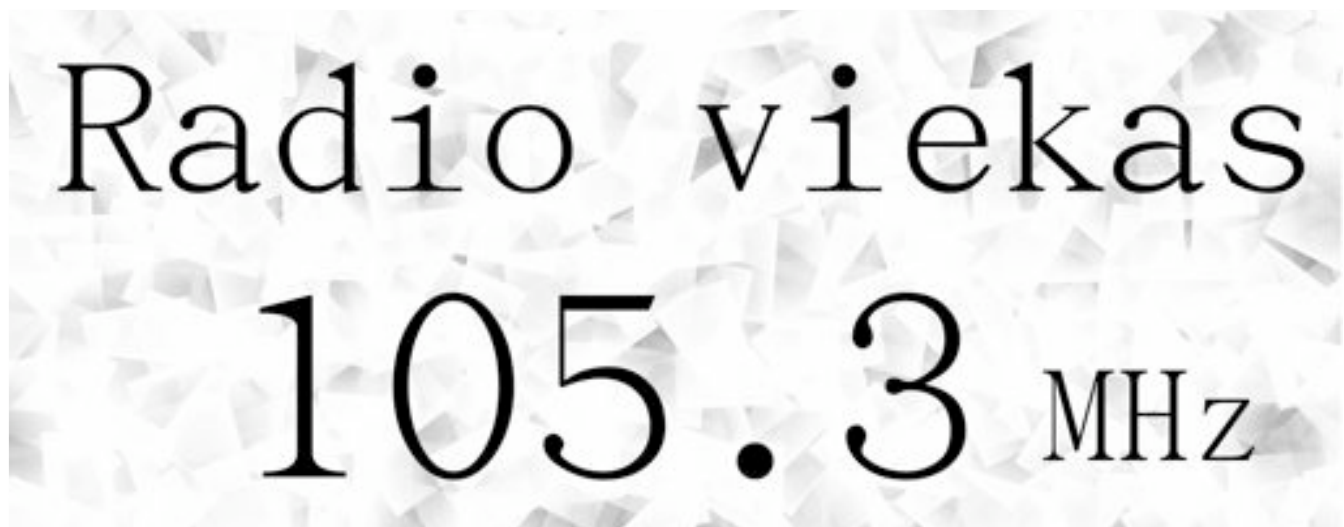
Leirillähän siivoavat kaikki, mutta on totta, että pienet erityisen innokkaasti. Tähänkin on monta syytä: leirillä on pakko siivota, että paikat pysyvät kunnossa, sillä täällä ei ole erikseen palkattuja siivoojia. Ja mehän itse sotkemme paikat, miksi emme myös siivoaisi niitä? Siivoamisesta saa myös sekä näkyvää että materiaalista hyötyä, sillä siivoamisesta saa pisteitä, joista saa pinssejä ja kunniaa jokailtaisessa arvomerkkijakelussa, ja lisäksi pisteet ovat leirirahaa, sillä 10 pistettä on yksi lecu. Niillä taas saa suun makeaksi kioskissa. Lisäksi arvelen, että siivoaminen on joistakin erityisen jännittävää puuhaa, varsinkin jos eivät ole kotona koskaan saaneet siivota.

Ursula

Mitä tehdään, jos leirillä sataa koko ajan ja on hyvin kylmä?*Vilukissa*

Tehdään samoja hommia kuin kauliinkin säällä eli lehteä, videoa, radio-ohjelmaa, ruokaa, nettisivuja ja hoidetaan infoa ja kioskia. Lisätään vaatteita ylle yöllä ja päivällä, kuivataan märkiä vaatteita kuivauskaapissa ja jos telta on kastunut aivan käyttökelvottomaan kuntoon, muutetaan nukkumaan koulun sisätiloihin. Kerran on ollut sellainenkin leiri, että koko viikon satoi vaihdellen vettä tai räntää ja öisin oli pakkasasteita, mutta mukavat muistot siitäkin jäi, ja seuran varastoon kymmeneksi vuodeksi kumisaappaita...

Ursula

Tekijänoikeudet leirillä

Luotuun kirjalliseen tai taiteelliseen teokseen syntyy tekijänoikeus. Teoksia ovat sävellykset, taidemaalaukset, valokuvat, kirjat, elokuvat ynnä muut. Tekijänoikeus on teoksen tekijällä, jolla on täten oikeus määrätä teoksesta valmistamalla siitä kappaleita ja saattamalla se yleisön saataviin.

Tekijänoikeuden voi osittain luovuttaa eteenpäin esimerkiksi myymällä. Käytännössä tämä tarkoittaa yleensä julkaisuoikeuksien luovuttamista. Esimerkiksi tämän artikkelin tekijänoikeudet ovat sen kirjoittajalla, joka on ilmoittautessaan viestintäleirille luovuttanut sen julkaisuoikeudet Viestintäkasvatuksen seura ry:lle.

Leirillä tulee päivittäin vastaan tilanteita, joissa joutuu miettimään tekijänoikeuksia. Tässä pari pulmaa:

Lehdessä tarvitaan kuvia eri koiraroduista, mutta mistä löytää kuvia, joita saisi laillisesti julkaista?

Netistä voi löytää vapaasti tai tietyin ehdoin julkaistavia kuvia. Yksi mahdollisuus on etsiä Creative Commons-lisensioituja kuvia. Tämä on mahdollista esimerkiksi Flickr-sivuston tarkalla haulla. Valokuvien niin sanottu tekijänoikeudellinen suoja-aika on 50 vuotta. Jos siis valokuvan ensimmäisestä julkaisusta on kulunut yli 50 vuotta, on kuva vapaata riistaa. Vanhoja kuvia löytää

Kuvassa Valkoinen talo vuonna 1861 Yhdysvaltain sisällissodassa. Lifen arkisto.

vaikkapa Lifen arkistosta, johon pääsee nykyään käsiksi Googlen kautta lisäämällä kuvahaun perään "source: life".

Videoryhmä tarvitsee kauhuelokuvaan pinaavaa musiikkia. Mikä avuksi?

Musiikin voi tietenkin tehdä itse, mutta se ei tule aina kysymykseen. Jälleen apuun rientää Creative Commons. Internetissä on kasapäin musiikkia, jota saa käyttää erilaisin ehdoin. Hyvin tavallista on, että musiikki on tekijänoikeussuojattu niin, että sitä saa käyttää epäkaupallisiin tarkoituksiin sillä ehdolla, että tekijän nimi mainitaan. Hyviä sivustoja ovat esimerkiksi www.jamendo.com, www.audiofarm.com ja ccmixter.com.

Teksti: Tuisku

JATKOKERKOMUS

Poika liukastui banaaninkuoreen. Pojan nimi oli Petri. Banaaninkuori taas oli keltainen ja mädäntynyt. Liukastumiseen liittyi eräs toinenkin seikka, nimittäin biohajoava koirankakkapussi. Tässä vaiheessa kukaan ei kuitenkaan vielä tiennyt miten mikään liittyi mihinkään. Sitä voidaan vain arvailla miten on mahdollista, että paikalle sattui juuri silloin biohajoavien koirankakkapussientutkimusseuran kevätretki. Petri makasi maassa ja vain katseli ympärilleen. Kukaan ei ollut nähnyt Petrin ilmeisen noloa liukastumista, mutta banaaninkuori ärsytti vieläkin häntä. Petrillä oli kuitenkin muutakin tekemistä kuin banaaninkuorien inhoaminen. Hänen katse oli keskittynyt joukkioon. Näytti hyvin oudolta kun tämä paikalle tullut surue kaivoi maahan kuoppia. Ja kuopista löytyi mitä ihmeellisimpiä esineitä, vanhoja puuleluja ja jonkinlaisia antennejä. Näillä ihmisillä oli suojahanskat ja keltaiset rukka-sadetakit. He siirtelivät esineitä varovasti biohajoaviin koirankakkapussisiin.

Petri makasi mietteliään mitäänsanomattoman näköisenä kadulla ja katseli vuorotellen keltatakkista seuruetta ja niiden kaivamia esineitä. Tilanne oli kokonaisuudessaan hyvin hämmentävä, ja Petriä hämmensikin, ja jos joku olisi Petrin olemuksen silloin nähnyt olisi häntäkin hämmentänyt. Näky oli kummallinen. Petri oli kummallisessa asennossa. Ja koirankakkapussit olivat kummallisen biohajoavia. Keltaiset sa-

detakit olivat kummallisen tyylikkäitä. Melkoisen kummallista.

Petri kuitenkin tiesi mitä tehdä ja kehittelä mielessään yksinkertaisen toimintasuunnitelman, ja toteutti sen heti. Hän nousi maasta, potkaisi vihaisesti banaaninkuorta ja lähestyi kummallisia kuopankaivajia tarkoituksenaan kysyä mitä he tekivät. Mutta juuri kun hän pääsi puhe-etäisyydelle lähintä tyyppiä, alkoi maa hänen jalkojensa alla täristä, kunnes se vain kertaikaikkiaan romahti. Hän oli tipahtanut jonkinlaiseen kammioon. Petri kuuli huutoja jostain yläpuolelta, ja yritti nähdä äänen suuntaan. Pöly heikensi huomattavasti näkyvyyttä, mutta aukon suunnalla näkyi aseita piteleviä käsiä ja huudot alkoivat kuulostaa vihaisilta. Petri oli peloissaan. Ympäri katselu ei paljoa auttanut kun mitään ei nähty, takaseinällä häämötti kuitenkin jokin aukon tapainen. Hän toivoi sen olevan jonkinlaisen tunnelin suu. Petri ryömi sitä kohti niin lujaa kuin suinkin kykeni, rojua oli kaikkialla ja lattialla oli sen lisäksi levällään mm. alienien velttoja ruumiita...

(Huom! Petri ei voinut mitenkään nähdä unta koska hänellä oli tapana nipistellä itseään pari kertaa minuutissa)

teksti: José ja kirjoittamisen aikana nukkunut Joose

Info	045266914
Lehti	045266915
Ruokala	045266919
Ulkoruokala	045266920

Leirillä toimii myös yövahti, jonka saa kiinni infon numerosta 045 266 914.

Yövahti valvoo leirillä Sinun eduksesi, joten jos ulkona on kamala melu tai jotain muuta ikävää tapahtuu, soita yövahdille!

Rauhallisia öitä toivottavat

Yövahdit

Henri + Mikko

Katja
Kamal
Fazeli
Haybe
Hemn
Venla
Julia
Karwan
Leevi

Iiro

Päivi
Abdirisag
Kordo
Lokman
Samir
Aino
Riina

Anna + Anton

Tommi
Valteri
Juhani
Lauri
Tanja
Salla
Janina
Alina
Sara

Laura + Petteri

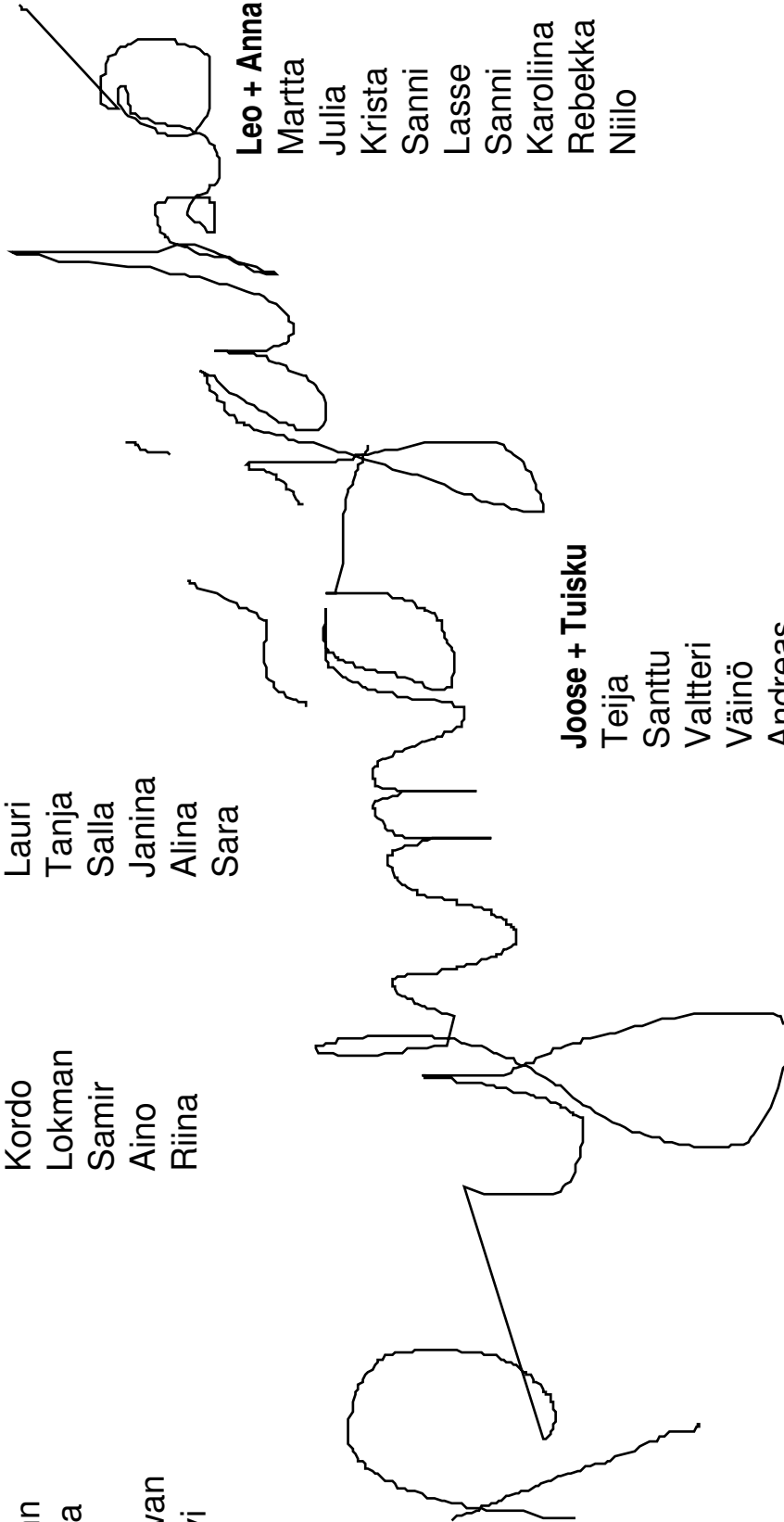
Henock
Sadag
Osman
Buuh
Vali
Abdullahi
Tuukka
Risto

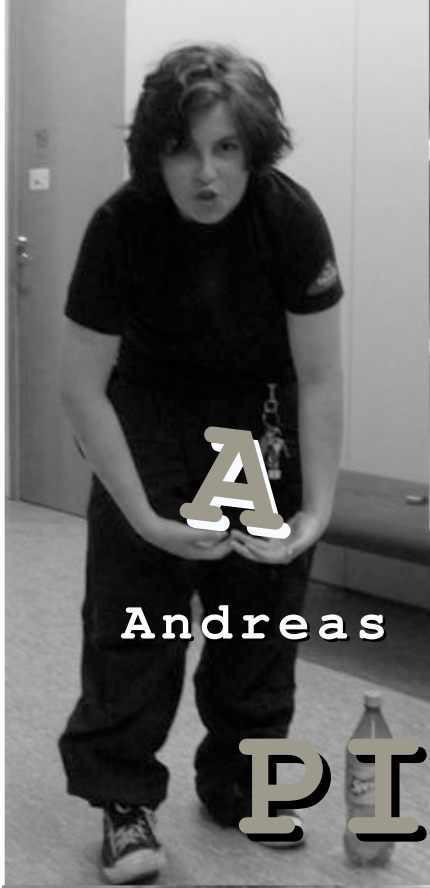
Joose + Tuisku

Teija
Santtu
Valteri
Väinö
Andreas
Martin
Bruno
Tarmo
Matias
Petri

Leo + Anna

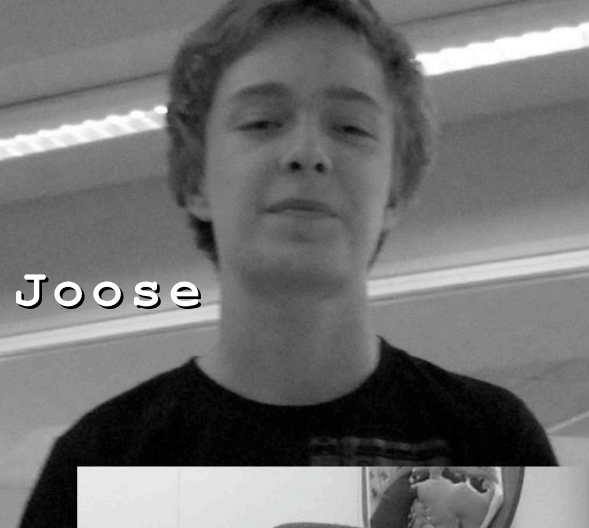
Martta
Julia
Krista
Sanni
Lasse
Sanni
Karoliina
Rebekka
Niilo

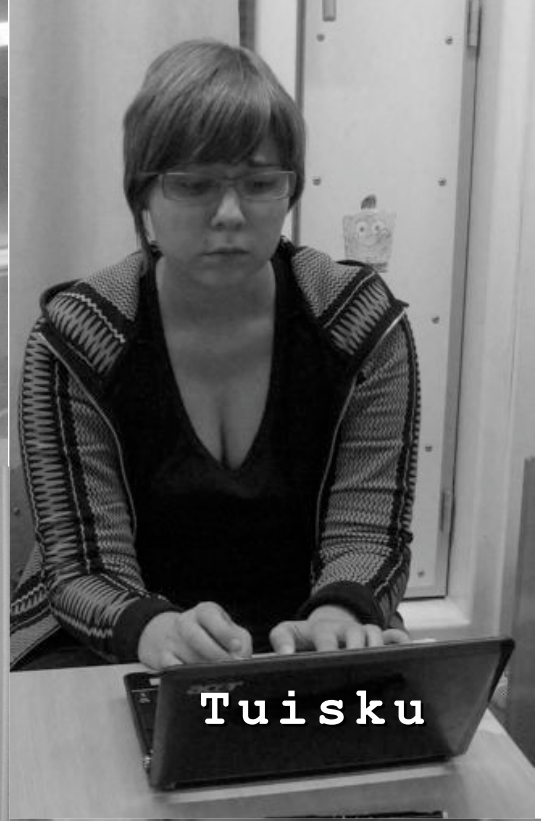

A

Andreas

Joose

Tuisku

Matias

Petri

Väinö

Bruno

Valtteri

Santtu

Martin

Tarmo

Mukana oli myös Teija, jonka väsymys voitti ennen kuvauksia :)

Johanna

PINA

BOXX